मधुश्च्युत्-क्विप् । अस्मात् 'तत्करोति तदाचष्टे' (ग. सू. चुरादौ) इति णिचि 'णाविष्ठवत् प्रातिपदिकस्य' (वा. 6-4-155) इतीष्ठनीव कार्यविधानात् टिलोपे मधुश्च्यायतेः क्विप् । तस्य लोपे प्रत्ययलक्षणेन 'णेरनिटि' (6-4-51) इति णेश्च लोपे, यकारान्ताद् अस्मात् कृदन्तात् प्रातिपदिकात् सौ, तस्य हल्ङ्यादिलोपे प्रत्ययलक्षणेन सुबन्तत्वेन पदत्वे 'संयोगान्तस्य—' (8-2-23) इति यलोपे, श्चुत्वस्य पूर्वत्रासिद्धत्वात् 'स्कोः—' (8-2-29) इति सलोपे 'चोः कुः' (8-2-30) इति चकारस्य पदान्तस्य कुत्वे, तस्य जश्त्वे मधुगिति रूपसिद्धिरिति **वृत्तिन्यासपदमञ्जरीसम्मताकारमैत्रेयादिभिरुक्तम्**" इति **माधवः** । भावे, आदिकर्मणि वा कर्तरि क्तप्रत्यये [A]प्रश्च्युतितः, क्विपि-अम्भश्च्युत्[B] इति ।

(1759) "**श्मील निमेषणे**" (I-भ्वादिः-518. अक. सेट्. पर.)

'**निमेषणम्**=संकोचनम् । **क्ष्मील** इति **चान्द्राः**' इति **तरङ्गिण्याम्** । '**निमेषणे**=अक्षिनिमेषे' इति **काशकृत्स्नः** ।

श्मीलकः-लिका, श्मीलकः-लिका, शिश्मीलिषकः-षिका, शेश्मीलकः-लिका ; श्मीलिता-त्री, श्मीलयिता-त्री, शिश्मीलिषिता-त्री, शेश्मीलिता-त्री ; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिक**क्ष्मीलति**वत् (325) ऊह्यानि । ल्युटि [C]श्मीलनम् इति विशेषः ।

(1760) "**श्यैङ् गतौ**" (I-भ्वादिः-963. सक. अनि. आत्म.)

श्यायकः-यिका, श्यापकः-पिका, शिश्यासकः-सिका, शाश्यायकः-यिका ; श्याता-त्री, श्यापयिता-त्री, शिश्यासिता-त्री, शाश्यायिता-त्री ; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाणि वृद्ध्यर्थकभौवादिक'**प्यैङ्**'धातुवत् (1065) ज्ञेयानि । [1]प्रतिश्यायः-

---

1. '**श्याद्व्यध—**'(3-1-141) इत्यादिना कर्तरि णप्रत्ययः । आकारान्तत्वादेव णप्रत्यये सिद्धे सूत्रे पृथक् धातोः ग्रहणं सोपसर्गार्थम्—इति **माधवीयादिषु** स्पष्टम् ।

A. 'अतेन्मुरारिर्मम चिन्मयोऽन्तिके च्योतन् दिशः **प्रश्च्युतितैः** स्मितामृतैः ॥' धा. का. 1-6.

B. '**अम्भश्च्युतः** कोमलरत्नराशीनपांनिधिः फेनपिनद्धभासः ।' शि. व. 3-39.

C. 'उन्मीलन**श्मीलन**लीलया दृशोरुत्स्मीलितक्ष्मीलितविश्वविष्टपम् ।' धा. का. 1-37.